

БЕЗПЕКОВИЙ НАПРЯМ ПРОТИДІЇ ЕКОНОМІЧНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ

Максим Володимирович КУТЕРГА,

кандидат юридичних наук

У сфері протидії економічній злочинності напрями реалізації управлінського впливу є надзвичайно багатоманітними, адже сам феномен злочинності значною мірою пов'язаний із різними сферами життєдіяльності суспільства, має складну природу, зумовлену наявними протиріччями між різними сферами, у тому числі і в сфері публічного управління, а також невідповідностями між рівнем доходів населення, станом суб'єктів господарювання та їх здатністю безперешкодно функціонувати у правовому полі.

Одним із провідних напрямів протидії економічній злочинності є безпековий, у контексті аналізу реалізації якого слід враховувати всю багатоманітність економічної злочинності. Так, на думку Д.О. Грицишена, «до основних напрямів державної кримінальної політики в сфері запобігання та протидії економічній злочинності слід віднести найбільш поширені види: 1. Запобігання та протидія недобросовісній конкуренції; 2. Запобігання та протидія легалізації (відмиванню) коштів отриманих злочинним шляхом та фінансуванню тероризму; 3. Запобігання та протидія рейдерству; 4. Запобігання та протидія ухиленню від сплати податків; 5. Запобігання та протидія корупції; 6. Запобігання та протидія нецільовому використанню бюджетних коштів» [1, с. 133-134].

К. Фень у своїй науковій статті виокремлює основні напрями забезпечення економічної безпеки підприємств харчової промисловості, до яких відносить наступні: «1) досягнення фінансової стійкості та незалежності, розробка заходів антикризового фінансового управління; 2) запровадження ефективного менеджменту та маркетингу, функціями яких повинні стати організація й здійснення захисту конфіденційної інформації; організація збору, накопичення, автоматизованого обліку й аналізу інформації з питань економічної безпеки; проведення перевірок у структурних підрозділах підприємства і надання їм практичної допомоги з питань безпеки їхньої діяльності; перевірка персоналу на предмет дотримання правил забезпечення економічної, інформаційної та фізичної безпеки; вдосконалення роботи з персоналом у питаннях підбору, призначень, службового переміщення й підвищення кваліфікації персоналу; збір, обробка, збереження, аналіз інформації про контрагентів з метою недопущення угод з недобросовісними партнерами; 3) дотримання балансу між фінансовою безпекою та іншими складовими економічної безпеки підприємства» [2, с. 63-64].

О. Л. Хитра розглядає наступні напрями адміністративно-правового забезпечення безпеки суб'єктів господарювання в Україні: «1) зміцнення державної політики правової, економічної та інформаційної відкритості як умови запобігання правопорушенням; 2) удосконалення механізму нормативно-правового регулювання в галузі адміністративно-правового забезпечення безпеки суб'єктів господарювання; 3) надання державної гарантії

юридичної рівності суб'єктам господарювання та однакового їм права доступу до матеріальних, фінансових, трудових, інформаційних та природних ресурсів; 4) удосконалення правового захисту від потенційних загроз безпеці суб'єктів господарювання від протиправного зовнішнього впливу; 5) формування новітніх методів та форм здійснення державного контролю в забезпеченні діяльності суб'єктів господарювання; 6) захист інтелектуальної власності, спрямований на реалізацію практики ефективного використання його об'єктів у забезпеченні безпеки діяльності господарюючих суб'єктів; 7) модернізацію державних заходів щодо безпеки діяльності суб'єктів господарювання від кримінального впливу; 8) формування єдиної державної методики прогнозування вчинення проступків та злочинів; 9) удосконалення механізму взаємодії державного та недержавного сектору безпеки суб'єктів господарювання; 10) на підставі аналізу позитивного зарубіжного досвіду державної та недержавної правоохоронної діяльності служб безпеки формування методики протидії злочинним та рейдерським захопленням; 11) створення сприятливого інформаційно-правового поля для розвитку українського бізнесу за кордоном. Відпрацювання механізмів взаємодії з національними засобами масової інформації зарубіжних партнерів України; 12) удосконалення адміністративно-правових заходів, спрямованих на зменшення загроз, пов'язаних із корупцією державних чиновників; 13) вироблення сучасних форм та методів щодо реального переосмислення державної підтримки господарських ризиків у галузях, пов'язаних із вирішенням завдань загальнонаціонального значення; 14) розвиток та вдосконалення діяльності недержавного сектору безпеки в сфері забезпечення безпеки суб'єктів господарювання» [3, с. 228-229].

Таким чином, безпековий напрям протидії економічній злочинності охоплює забезпечення економічної безпеки в її широкому розумінні як не лише недопущення і реагування на відповідні правопорушення, але й формування особливого організаційного, інституційного та правового середовища, у якому сформовано ефективний механізм реалізації державної політики в економічній сфері, здійснення комунікацій з медіа, міжнародними партнерами та громадськістю, забезпечення законності, демократичної підзвітності, прозорості в діяльності правоохоронних органів, що спрямовується на забезпечення економічної безпеки, а також сформовано високий рівень правової культури серед суб'єктів господарювання.

Список використаних джерел:

1. Грицишен Д.О. Державна політика в сфері запобігання та протидії економічній злочинності : монографія. Житомир : Вид. О.О. Євенок, 2020. 384 с.
2. Фень К. Напрями забезпечення економічної безпеки підприємств харчової промисловості. *Економічний дискурс*. 2018. Випуск 1. С. 62-69.
3. Хитра О. А. Реагування на кризові ситуації, що загрожують національній безпеці України: адміністративно-правові засади реалізації теорії та досвіду : монографія. Львів : Растр-7, 2019. 398 с.